

వచ్చింది పాశురి అయి పాశురి!

ఎమ్. వారా

అక్షరాలు

“నాకేం పాలుసోవడం లేదన్నయ్యా... గత
మూడు రోజులుగా రాత్రి పూట కలవ
రిస్తున్నారు. ‘వచ్చింది...పోయింది... అయిపోయింది.
అని కలవరిస్తున్నారు. పగలంతా బాగానే ‘ఉంటారు,
రాత్రివేళ—’ అంటూ వచ్చే దుఃఖాన్ని ఆపుకుంది
మజాత.

మంచం మీద పడుకున్న సుందరం క్రీగంటిలో
భార్యను చూస్తూ సీరియస్ గా సిగరెట్ తాగు
తున్నాడు. బావగార్ని, చెల్లెల్ని మార్చి మార్చి గుచ్చి
గుచ్చి ఏమీ అన్తం కానట్లు చూస్తున్నాడు
శ్రీహరి.
“నిద్రలేపితే ఉలిక్కి పడిలేస్తారు. అప్పుడు
ఆయన పడుతూ, రొప్పుతూ ఉన్నారు. ‘పీడకల

వచ్చిందా’ అంటే ‘లేదంటారు.’ కలవరించారం
అబద్ధమంటారు. ఎందుకు ఆయాస పడుతున
రంటే ‘నువ్వు పెట్టిన తిండి అరక్కా’ అంటు
నా మాటల్ని కొట్టి పారేస్తున్నారు. ఈ మూడు
రోజుల్లో బాగా నలిగిపోయారు. చిక్కి
పోయారు. నాకేదో భయంగా ఉందన్నయ్యా”
అంటూ బొవురుమంది.

“ఏమిటి బావా! మా చెల్లెల్ని హడలు గొడ్చు వ్చావు. టెలిగ్రాం చూడగానే నేను చాలా భయ పడ్డాను —” శ్రీహరి మాటలకి అడ్డు వస్తూ—

“మీరంత ఇంగారు పడి రావలసిన పనిలేదు. నేను శుభ్రంగా గుండ్రాయిలా వున్నాను. మీ చెల్లెలికేం హాయిగా ఉంది. నాకేదో గాలి ధూళిపట్టిందని, నాకేదో రోగముందని శివాలయపు షిభాతి, ఆంజనేయస్వామి బొట్టునా మొహాన్న కొట్టి తానేమో యించక్కా ఉపవాసాలంటూ చస్తాతి కుర్మా, చక్రకేళిలు తింటూ బాదంపాలు తాగు తున్నది” అన్నాడు గుక్క తిప్పుకోకుండా సుందరం.

“ఆపండి బావా! మీ సరసాలు... అదొక పక్క హడలిపోయి నాకు టెలిగ్రాం ఇచ్చింది. అది కాదే సుజా! బూడిదకీ, వార్షిక్షు రంగుకీ జబ్బులు నయమవుతాయా? డాక్టర్ కి చూపించాలి గని” అంటూ మాటల్ని సాగతీశాడు శ్రీహరి.

“నేనా.. ముగ్గురు పిల్లలతో వేగలేక చస్తున్నాను.”

“నేను వచ్చానుగా... డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకు వెళ్తాను.”

“ఎవరిని ... నన్నా...” అంటూ లేచి కూర్చున్నాడు సుందరం,

“నిన్ను కాదు. మా చెల్లెల్ని”— అన్నాడు కసిగా శ్రీహరి.

“నాకేం రోగం లేదు బావా... డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళడం అనవసరం.”

“ఆ విషయం చెప్పవలసినది డాక్టర్.”

“పాతిక రూపాయలు వదలినదే మీ జబ్బు వయంకాదు.”

“సరే అలాగే అనుకో బావా!”

* * *

“గుండె చాలా బలహీనంగా ఉంది. ఈ బల హీనత వల్ల అచేతనం. దానివల్ల కలలు, స్వప్నసంభాషణలు... కలవరింతలు... అంటే మీ బావగారి జబ్బు గుండెకి సంబంధించినది. మీరు సరైన టైంకి తీసుకువచ్చారు. అశ్రద్ధ చేస్తే చాలా బాధపడవలసి వచ్చేది. మీకు సీతారామరాజు తెలుసా?” అన్నాడు డాక్టర్ అరచేతిలో తన గుండెని నిమరుకుంటూ.

“తెలుసండి... మొన్ననే సినిమా చూశాను” అంటూ వినయంగా విజ్ఞతని చూపించాడు శ్రీహరి. రూం దద్దరిల్లేట్లు నవ్వాడు సుందరం.

సర్దు పరుగెత్తుకుంటూ డాక్టర్ గదిలోకి వచ్చింది. ఆమె పట్టుకున్న సిరంజికి పేషెంటు అతుక్కుని ఉన్నాడు. అతని తాలూకు బంధువులు స్నేహితులు అతని వెంట వచ్చారు. కాని డాక్టర్ కళ్ళు మూసుకుని గుండెని నిమరుకుంటూ అన్నాడు—“మనిషిని బ్రతికించేది, చంపేది గుండె. అంటే హార్ట్. దాన్ని మనం నిర్లక్ష్యం చేయ కూడదు. ఆ పని చేశాడు రాజు. అంటే సీతారామరాజు. హార్టు స్పెషలిస్ట్ అంటే ఆప్ కోర్స్ నేనే అనుకోండి... నా మాటల్ని ఖాతరుచేయ కుండా వచ్చిన రోగులందరికీ నేను గుండె జబ్బులు

అంట గడ్డాననీ, బాగా డబ్బులు గుంజాతాననీ, అవీ ఇవీ ఇంకా ఎన్నో మాటలని ఇంకో కంట్రీ డాకర్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు. టపీమని చచ్చాడు.”

“అందుకే మీ దగ్గరికి వచ్చాం సార్” అన్నాడు శ్రీహరి.

“నే మందులిస్తాను. ఇంజక్షన్స్ చేస్తాను. ఆరునెలల వైద్యం చేయించుకోవాలి.”

“మందులు మేం తెచ్చుకుంటాం సార్.. మా బావమరిదికి మెడికల్ షాపు ఉంది—” అన్నాడు సుందరం.

“బజారు మందులు కల్తీలు.. అందుకే నేను ఇస్తానంటున్నాను.”

“సరే డాక్టర్... మీరే ఇవ్వండి. వైద్యానికి ఎంత అవుతుందో నెలవిస్తే —” అంటూ గొంతు సవరించుకున్నాడు శ్రీహరి.

“ఆ... ఎంత—నెలకి ఆరువందలు నా బజా ఆరునెలలకి కలిపి ...” డాక్టర్ మాట పూర్తి కాలేదు. “ఆ” అంటూ కుప్పలా టేబిల్ మీద ఒరిగిపోయాడు సుందరం.

“వాట్... వాట్ హాపెండ్ టు హిం? అతనికేం జరిగింది? అసలేం జరిగింది —” అంటూ పాంట్ పైకి లాక్కుంటూ నించున్నాడు డాక్టర్.

“డాక్టర్! మీరు కంగారు పడకండి... బి.పి. పెరుగుతుంది” అంది సర్స్.

శ్రీహరి అయోమయ స్థితిలో లేచి నించు న్నాడు.

డాక్టర్ తన నాడిచూసుకుంటూ “ఎస్... హార్ బీటింగ్ పెరిగింది... నేను చెప్పలేదూ... గుండె చాలా బలహీనంగా ఉంది. ఇప్పుడు మళ్ళీ... వచ్చింది....పోయింది... అయిపోయింది ... అని కలవ రించినా మనం ఆశ్చర్యపడవలసిన పనిలేదు. సిస్టర్! గెట్ ది సిరంజి రెడీ—” అన్నాడు.

“నాకేం రోగం లేదు డాక్టర్... నా గుండె బాగానే ఉంది... మీ ఫీజు వినగానే నా గుండె ఆగినంత పనయింది అంతే ఇంకేం లేదు.” అంటూ ఎక్కు పెట్టి వదిలిన బాణంలా ఆ గదిలోంచి బయ టికి దూసుకుపోయాడు సుందరం.

“ఎందుకండి... అలా భయపడి పరిగెడుతారు. ఈ ఇంజెక్షన్ మీకు కాదు... డాక్టర్ గారికి—” అంటూ గదిలోకి వచ్చింది సర్స్.

* * *

“బావని అనవసరంగా ఆ గుండె డాక్టర్ దగ్గ రికి తీసుకు వెళ్ళాను. బావని సైకియాట్రిస్ట్ దగ్గరికి తీసుకు వెళ్లే మంచిది” అంటూ శ్రీహరి ఏదో చెబుతున్నాడు. సుందరం తన కేమీ పట్టు నట్లు కాంప్ కాట్ మీద పడుకుని సిగరెట్ తాగు తున్నాడు.

“అవును... బాబూ... నీకేం రోగం లేదు. నిక్కే పంగా ఉన్నావు. కాని వచ్చిన పేచీ కేతువు వల్ల వచ్చింది.” అంటూ ఒకాయన గదిలోకి ప్రవేశించాడు. ఎవరికేతిగాడు అన్నట్లు చూశాడు సుందరం.

“నమస్కారం బాబూ గారూ! కూర్చోండి”

కాళరాత్రి

నీలతమాల శాఖికాచ్యాయల
నిలిచియున,ది గాద
నీ దయను గౌరి కృష్ణా
ఆ నాటి పున్యమి వెన్నెల
యమునా తటి తిన్నెల
నిలిచి చేసిన బాసలు
నీటిపైని /వారలెనా
యెద ఘోషలో కలిసి
యముచారంగ ఘోష
అలలతరగిలో కలిసి
వరదలై వారె కన్నీరు
గగనాన నీ పున్యావు
పుడమి మీద నేస న్నాను
వలపు నిచ్చెన వేసుకొంటిని
పడగొట్టె దయమాలి

కాళరాత్రి

— సూర్యకుమారి అడివి

శింజిని

గౌలికెగిరిన దూద పింజలు
ధూళి రేగిన మనక సంజలు
పరుగు పెట్టే బొగలు.. మేఘాలు
మధ్య మెరుపుల ధగధగలు |
తెంపరులె
తుంపరలు
వినిపిస్తాయి
మేఘ రంజని—

తెరచాటు నుంచి పైకి
ఉరికే ఒక సూర్య కిరణం
విరియిస్తుంది వింక రంగుల
హరి విల్లుని కాళపు తెరపై—
పరుగెడుతూన్న
ఉరుముల చప్పుడులో
వినిపిస్తుంది
చిలక రాతు శింజిని

— వజ్రల కాళిదాసు

ఉచితము ఉచితము ఉచితము

తెలమచ్చలు

మా చికిత్స ప్రారంభించగానే తెలమచ్చల రంగు శీఘ్రంగా మార నారంభిస్తుంది. ఒక సారి యత్నించి చూడండి. ఒక ప్యాకెట్ ఉచితము. ఇంగ్లీషు లేదా హిందీలో వ్రాయండి.

MRITUNJAYA
AUSHDHALAYA (AW)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

అభిమాన పాఠకులకు...
తమ ఆరాధ్య రచయిత్రు
శ్రీమతి యద్ధనపూడి
సులోచనారాణి
అపూర్వ నవల
రాధా కృష్ణ
రూ.13-00.
క్యాలిటీ పబ్లిషర్స్
రామమూర్తిరం నీధి
విజయవాడ-520 002

శ్రీ సుదేశి
అలంకారములు
శ్రీ సుదేశి గాల్వరీ కంపెనీ వర్క్స్
H.O. చిలకలపూడి నో. మచిలీపట్నం 2.

అంటూ కుర్చీ చూపించి — “నేను చెప్పలేదండీ... నుదీర్ణ జ్యోతిషాలయం సిద్ధాంతిగారని—” అంటూ కళ్ళతో హెచ్చరించి మాటలు నాన్పించి సుజాత.

“ఒ... వారా... నమస్కారం—” ఏదో అర్థమయిన వాడిలా అన్నాడు సుందరం.
“చిరంజీవ... చిరంజీవ... అమ్మాయి నీ విషయం చెప్పింది. నీకేం రోగం లేదు. లేదు బాబూ! కలక కారణం కేతవు. నీ జన్మ రాశిలో ఇప్పుడు 5, 4 స్థానాలలో గురువు. ఒకటిలో రాహువు, శని ఎనిమిదిలో ఉండటం వల్ల ముఖ్యంగా కేతువు ఏడుకావడం వల్ల నీకు బుద్ధి చాంచల్యమున్నూ, శరీర ఆరోగ్యత లేకపోవడం... శోక రోగ దుఃఖములు కలుగుటయును మనోక్లेशమున్నూ ప్రాణాపాయకమగు చిక్కులు కలుగునను భయంతో కలవరింతులనూ, మృత్యు భయమున్నూ—”

“అయ్యా సిద్ధాంతిగారూ! మంచి తీర్థం వున్నా క్కోండి” అంటూ అసహనంగా మంచినీళ్ళ గ్లాసు అందించాడు శ్రీహరి.

“అపకండి... నన్ను వలకనీయండి. ఆంధ్రకృష్ణున్నాను?”
“శ్రీ సుందరరావు గారి వసతి గృహంలో ఉన్నారు.”

“అందుకని మీరు గ్రహజపం చేయించుకోవాలి. యంత్రం కట్టించుకోవాలి” అంటూ గడగడా మంచినీళ్ళు త్రాగాడు.

“చిత్తం. గ్రహజపం మీరుచేస్తారా?” అన్నాడు అతివినయంగా సుందరం.

“జపం నేను చేయను. నా అసిస్టెంట్స్ చేస్తారు. తొమ్మిది పక్కాలు చేయాలి, రోజుకు పాతిక రూపాయ లిచ్చుకోవాలి. పూజకి రెండు కొబ్బరికాయలు అరడజను అరటివళ్ళు రెండు పుంజీల తమలపాకులు, ఏ బులం ఖర్జూరపుకాయలు, అరు అగర ఒత్తులు. సవాశేరు కుంకుమా. చటాకు కర్పూరం. వంద గ్రాముల పసుపు—”

ఆయన మాటల్ని తుంచి వేస్తూ— “మాడు గ్లాసుల మడినీళ్ళు” అన్నాడు వెటకారంగా సుందరం అతని వంక చుర చుర చూస్తూ.

“ఇక యంత్రమంటారా ... ఏలిన నాటి శని అష్టమశని దోష నివారణ యంత్రం అర్థ శత మవుతుంది. సర్వారిష్య మహాలక్ష్మీ సరస్వతి శాక్తేయ యంత్రం నూట పదహార్లు, దుష్ట స్వప్న కలవరింతు నిరారణ యంత్రం మాడు వందల తులాలవుతుంది. ఇక యంత్రాన్ని బంగారు తావీజు—”

“అయ్యా సిద్ధాంతిగారూ! ఇక ఆపండి... పంచలోహాల ఖరీదులు మాకు తెలుసు. అన్ని విషయాలు మాకు చెప్పారు. మేం ఆలోచించుకుని కబురు పెడతాం. ఇక మీరు —” అంటూ అసహనంగా అగాడు శ్రీహరి. సిద్ధాంతి చిటపటలాడుతూ నిష్క్రమించాడు. సుజాత కింకర్తవ్యమూ ఢినిలా నించుంది.

“అక్కయ్యా” అని దొడ్లోంచి పిలుపు వినబడగానే వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. పక్కంటి పార్శ్వము వస్తూనే అంది— “అక్కయ్యా! నువ్వేమీ

అనుకోనంటే నీ కోవిషయం చెబుతాను.”

“చెప్పవే... నా దగ్గరెండుకు దాపరికం?”

“బావగారి కలకకి, కలవరింతులకి కారణం నా తెలుసు!”

“చెప్పవే తల్లీ ఎందుకీ నన్నెన్న్.”

“నన్ను నువ్వు తల్లీ అంటే నేను చెప్పను.”

“నన్ను నువ్వు అక్కయ్య అనగా లేనిది నేనిన్ను తల్లీ అంటే తప్పు వచ్చిందా? అయినా తగువు మనకి ఎప్పుడూ ఉండేదిగా. అసలు సంగతేమి—”

“ఏం లేదు. మీరు వెంటనే ఇల్లు మారాలి—”

“మేం ఖాళీ చేస్తే మీ రెండో బావగారి ఈ ఇంట్లో దింపుదామని చూస్తున్నావా?”

“నో...నో... మీరు వెంటనే ఈ ఇల్లు ఖాళీ చేయడం మీకు క్షేమం.”

నేను ... నువ్వు

ఇన్నాళ్ళూ—
నిర్దిష్టంగా, అనాసక్తంగా
బ్రతికేశాను
ఇప్పుడు నీ కోసం
సంపూర్ణంగా బ్రతికాలనే ఆరాటం
నీ కన్నీళ్ళు నా కళ్ళల్లో చోచుకో
సరిపోవనిపిస్తే
నా నవ్వులు కూడా
పారిజాత సుమాలూగా మార్చుకొని
నీ పెదవల జడ పాయలపై
నిలుపుకో
నీకోసం కాకపోయినా
కనీసం నా కోసమైనా జీవించు
నీ గుండెలో చోటుంచి తెలిశాక
నా నివాసం మార్చుకున్నాను.
- 'మాధవీ సనాగా'

“ఈ ఇల్లెం చేసిందే పాపం.”

“ఇల్లు కాదు. ఇంటి ఇల్లాలు. అదే మనియజమానురాలు—కల్యాణకుమారి గారు. గుర్రం... అదేంటి అంత ఆకలిగా బావగారు చూస్తుంది. మొగవాళ్ళని ఎప్పుడూ చూడన ఆబతో చూస్తుంది. ఆరుగురి పిల్లల తల్లి. రేషన్ చేయించుకోకుండా ఉంటే ఆరు పిల్లల్ని కనేది. అవ్వ చెప్పుకుంటే సిగ్గుచేమన బావగారు కూడా తక్కువ తినలేదు.”

“అవే నీగోల —” అంది కోవసుజాత.

“బావగారి మనసులో ‘అది’ ఉంది. వ్యామోహంలో పిచ్చివారై కలలు గంటున్నా కలవరిస్తున్నారు. వచ్చింది... పోయింది...”

పోయింది... అందుకే ప్రాయిడ్ అంటాడు—”

“మధ్యలో ఈ ప్రాయిడ్ ఎవరే... మీ లాబయ్య కొడుకా?”

“కాదు. గొప్ప తత్వ వేత్త, వీ చర్య అనా లోచితం కాదు. వ్యక్తి మానసిక నిశ్చయం మీద బహిర్గతమవుతాయి. స్వప్నాలు కలవరింతలు కల్పితాలు కావు. అవి అచేతన వాంఛల పరిపూర్తికి ఉద్దేశించబడినవి.”

“అబ్బా ఆవవే డబ్బింగ్ భాషా — తలనొప్పిగా ఉంది.”

అంతలో సుందరం ముందు గదిలోంచి కేక వేశాడు..

“సుజా... ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావు... కళ్యాణిగారు వచ్చారా? ‘ప్రేమవల’ వద్దో భాగం లైబ్రరీనించి తెచ్చారా? లేదా?”

పళ్ళు పటపట కొరికింది సుజాత. కళ్ళు ఎగ రేసి వెళ్ళింది పార్వతమ్మ. భర్తతో దెబ్బలాడాలని ముందు గదిలోకి వెళ్ళింది సుజాత.

అప్పటికే ఎన్నికల్లో నించుంటున్న రంగనాథం లెక్కర్ దంచుతున్నాడు. వోటరు సుందరం వోటింగ్ వింటున్నాడు.

“మీరంటున్న మాటల్లో ఎంతో నిగూఢార్థ ముంది. మీ కలవరింతల్లో కనబడని సత్యముంది. తెల్లాడి పుణ్యమాని మనకి స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. వచ్చిన వ్యక్తిగత ఆస్తి కొద్దిమంది సామ్యవాద స్వార్థపరుల చేతుల్లో పడి రద్దయి పోతున్నది. మనిషిలో నృజనాత్మక శక్తి నశించి పోయింది. వర్ణ వర్ణ భేదం పోయింది... వచ్చింది... పోయింది. అయిపోయింది —”

రంగనాథం డొక్కతో ఆయన ప్రక్కనున్న వీజంటు పాడిచి “మీరు చెప్పిన ఉపన్యాసం రాత్రి వేళది...” అన్నాడు నెమ్మదిగా.

అంతే వెంటనే రంగనాథంగారు అందుకున్నారు—

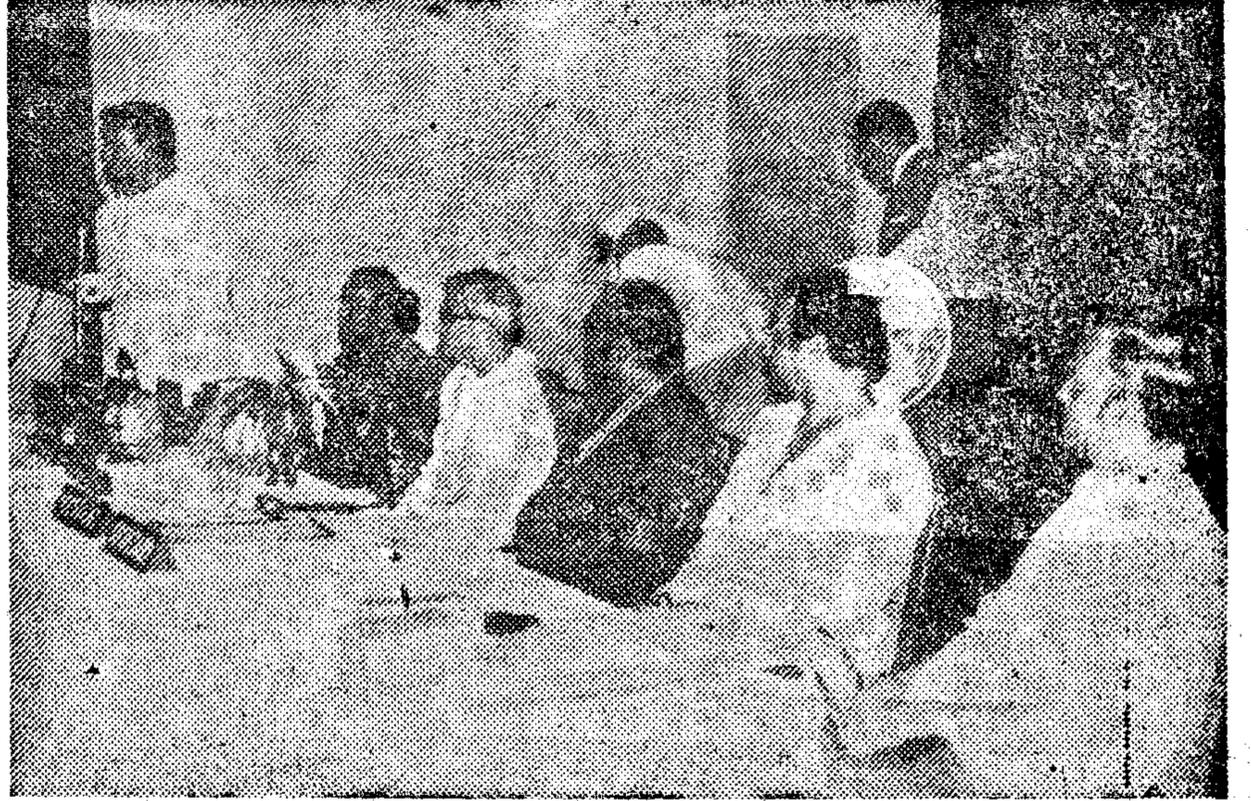
“నేను ఇండాక చెప్పినట్లు మీకు చాలామంది చెప్పి ఉంటారు. కాని అది యాథార్థం కాదు. మనకి గాంధీ పుణ్యమాని స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. వచ్చిన స్వరాజ్యం కొద్దిమంది అభివృద్ధి నిరోధకుల చేతుల్లో పడి రద్దయి పోతున్నది. సమాజపు అస్తి వ్యక్తిపరమవుతున్నది. అలా కాకూడదు. అందుకే నేను వచ్చాను. మీ వోటు కోసం... మన భవిష్యత్ కోసం...”

ఆయన్ని వదిలించుకోవడానికి అరగంట పట్టింది సుందరానికి. ఆయన వెళ్ళి వెళ్ళగానే ఒక కుర్రాడు వచ్చాడు.

“నమస్కారం సార్... మీ గురించి ఇప్పుడే తెలుసుకున్నాను. మొన్న మీరు మా మీటింగ్ కి వచ్చారు. అప్పుడే మార్పు కనబడుతున్నది. గణాధ్య చందస్సుల ఫ్యూజిం నుండి వ్యావహారిక భాష అంటే శ్రామిక లోకానికి చేరువైన భాషపై మీకు గల మక్కువ ఇప్పుడు వ్యక్తమవుతున్నది. వచ్చెన్, సోయన్, అయిపోయెన్ అని అనకుండా వచ్చింది... పోయింది.. అయి పోయింది. అని ఆకటి చీకటి చిప్పుల హాహా కారాల ఆర్తనాదుల భాషని ఎంత అందంగా పొంతం చేసుకున్నారు. మార్క్సిజం పంపూర్ణంగా

మద్రాసులోని సాహితీ సాంస్కృతిక సంస్థ కళానాగర్ ఆవర్యంలో బహువరాళి డ్రామెటిక్ అర్బివారు “శ్రీ కాళహస్తి మహాత్మ్యం” ప్రదర్శించారు. దీనిలో పాత్రను ధరించడంతోపాటు దర్శకత్వం నెరవినది ప్రముఖ హాస్యనటుడు శ్రీ పద్మనాభం

శ్రీ తెన్నేటి విశ్వనాథం, శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు, శ్రీ నేరేళ్ళ వేణుమాధవ్, శ్రీమతి ఠోటుకూరి లక్ష్మీకాంతమ్మ గారకు ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ గౌరవ డాక్టరేటు ఇచ్చిన సందర్భంలో విశాఖపట్టణం రోటరీ క్లబ్ వారు సన్మానం చేసినప్పటి చిత్రం

ఉచితము! ఉచితము!!

తెల్లమచ్చలు

అన్ని రకాల మచ్చలను, ఎరుపు రంగును మా ప్రఖ్యాత మందు అయిదు రోజులలో మార్చును. త్వరలోనే చర్మము మామూలు రంగు పొందును. ప్రచారము నిమిత్తము ఒక సీసా మందు ఉచితంగా పంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు:

BHARAT AYURVEDASHRAM
P.O. Katri Sarai (Gaya)

మీకు బేబి/బాబుకావాలా!

ఆనరేషన్, ఇతర వైద్య టిప్లలచే నిరాశ చెందిన సోదరిమణులు అనేకులు మా సలహా లచే సంతానవతులయి ఇచ్చిన యోగ్యతా ప్రత ములు కలవు. ప్రస్తావన వంద్యదోష నివారణ నిపుణులు. ఉచిత వివరములకు:

శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం
రైల్వే స్టేషన్ వద్ద, రామాలయం వీధి,
తెనాలి - 2.

గతి తార్కిక బౌతికవాదంపై ఆధారపడి ఉంది.”
“బాబూ! ఇంతకీ నువ్వు చెప్పేది ఏమిటి?”
“మానవ మేధో వికాసమైన భాషను అవకాశ వాదవర్గ కుహనా సంకర వాద —”
ఆ కుర్రాడి ప్రజా భాషని వినలేక నుజాత వంటింట్లోకి వచ్చింది. అప్పటికే ఎదురింటి బామ్మగారు ఇంటి యజమానురాలు కల్యాణితో మాట్లాడుతున్నారు.
“అమ్మూ! నువ్వు కంగారు పడకే... నాకు అసలు కారణం తెలుసు. అబ్బిగాడు కారణజన్ముడు. ఇంత లేత వయస్సులోనే ఆధ్యాత్మికతత్వాన్ని అరటిపండు వలెచిపెట్టి నట్లు చెప్పాడు. ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలంగా మనకీ మానవ జన్మ వచ్చింది. ఇహ లోక తుచ్ఛ వ్యామోహంతో మనస్సు ప్రాపంచిక విషయాలకి సంబంధించిన సంకల్ప వికల్పాది వృత్తులతో వ్యర్థమై పోతున్నదే పోయిందనే భయం. బాధ, వ్యధ— అందుకే శ్రీ శంకరాచార్యులు —”
బామ్మగారి ధోరణికి అడ్డుపస్తూ కళ్యాణి అంది.
“బామ్మగారూ! మీరు తరవాత తీరిగ్గా అక్కయ్యకి హితబోధ చేద్దురు గాని... ముందు నన్ను మాట్లాడనీయండి... అక్కయ్యా... నువ్వు వెంటనే ఈ ఇల్లు ఖాళీ చేయాలి—”
“నేనా?” అంటూ చిత్తరపోయింది.
“అవును— అది నీకు క్షేమం.”
“పిల్లల్ని కూడా తీసుకు వెళ్ళనా?” నుజాతకి ఏడ్చు వస్తున్నది.
“మీ పిల్లల్ని, పిల్లి పిల్లల్ని కుంకుడి కాయలు కొట్టే ఆగుండ్రాయిని, మీ ఆయన్ని— అందర్నీ తీసుకు వెళ్ళు —”
“ఏమిటి వదినా! ఈ జోక్లు... ఒక ప్రక్కన మేం హడలి చస్తుంటే —”
“వదినా?— ఈరోజు కొత్తగా పిలుస్తున్నావే... మా ఆయన చెప్పనే చెప్పారు. మన ఇల్లు వాస్తు శాస్త్ర ప్రకారం కట్టలేదు. ద్వారాలు కిటికీలు గూళ్ళు సమ సంఖ్యలో లేవు. ఇంటికి పశ్చిమాన్న పల్లం. దక్షిణ వైపు ఖాళీ స్థలం ఎక్కువ. అందువల్లే ఈ అనారోగ్యాలు, కలవరింతలు... వాళ్ళు ఇల్లు ఖాళీ చేస్తే ఇంట్ని వాస్తు శాస్త్ర ప్రకారం రీ మోడల్ చేయిద్దాం అన్నారు.”
నుజాత ఆలోచిస్తున్నది. “నే నీక వస్తాను” అంటూ కల్యాణి వెళ్ళింది.
“భగవత్పాద శ్రీ శంకరాచార్యులు —” బామ్మగారి మాటలు వినబడకుండా ముందు గదిలోని సుందరం కేకలు వేశాడు.
“నుజా... తల ప్రిగ్గా ఉంది. అల్లపు కషాయం ఇవ్వ —” బామ్మగారు వెళ్ళిపోయారు.
“అక్కయ్యా.. అక్కయ్యా... నీ కో శుభవార్త” అని పక్కింటి పార్వతమ్మ వచ్చేసరికి సుందరానికి అల్లపు కషాయం ఇస్తున్న నుజాత ఏమిటన్నట్లు చూసింది. పార్వతమ్మ తన చేతిలోని పేపరు నుజాత కిస్తూ— “ఈ ప్రకటన చదవండి” అంది.

దంపతులిద్దరూ ఆ ప్రకటన చదవ సాగారు —
శుభవార్త... శుభవార్త... మీ శారీరక మ సీక గాలి ధూళి రోగాలకి నిరుత్సాహ పడకం నువ్వైద్యా ప్రవీణ సుదీర్ఘ వ్యాధుల నిర్మూల ఆచార్య డాక్టర్ ‘అక్ష’ గారు మీ పట్టుకా రేపు వస్తున్నారు. వారు హోటల్ విశ్రాంతి బస చేస్తారు. శరీరపు బలహీనత, నరముల హీనత, మానసిక వ్యాధులు. భయం, కోపం, గుండడ, జీవితం పట్ల విముఖత. చర్మవ్యాధులు, గుర్రోగములు, నెక్స్ శంకలు, కలలు, కలవరింత మేహం, ఉబ్బసం, మొదలైన రోగములు సుదీర్ఘ వ్యాధులుగా పరిణమించినప్పుడు మాత్రమే చికిత్స చేయుదురు. స్వల్పకాల వ్యాధుల వారు దుచేసి వీరితో సంప్రదించ వద్దని మా మనవి —
“బావగార్ని డాక్టర్ అక్ష గారి దగ్గరికి తీసు వెళ్ళే మంచిది. ఆయన ప్రపంచంలోని అవైద్యశాస్త్రాలు చదివారు. అందుకే ఆయనేరు అక్షర మాలలోని మొదటి అక్షరం చి అక్షరం కలిపి పెట్టుకున్నారు” అంది సాతమ్మ.
“హోటల్ విశ్రాంతిలో పెసరెట్ ఉపి బాగుంటుంది. వెంటనే వెళ్తాం. మీ అన్నయ నిద్ర లేచే లోగా తిరిగి రావచ్చు” అన్నా సుందరం.
నుజాత కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంటూ “వి ఇష్టం,” అంది.
డాక్టర్ అక్ష గారికి తన భర్త వ్యాధి అక్షణా క్లుప్తంగా వివరించింది నుజాత. అవిడ మాటల వోపిగ్గా విని అన్నాడు డాక్టర్ —
“అమ్మా! మీరేమీ అనుకోసం టే చెప్పాన మీ వారిలో స్త్రీ వాంఛ ప్రస్ఫుటంగా కనబర లోంది. ఇదొక మన్మథావస్థ. అంటే కళ్ళు చూడటం, కలలు గనడం. మనస్సులో సంకల్పం కోవడం. పలవరించడం, నిద్రలేక పోవడం చిక్కిపోవడం, విసుగ్గా ఉండటం, సిగ్గు విడవటం చిత్తభ్రమ పొందటం—”
ఆడగారి పోకితే అరమైలు పరుగెత్తే ఈయన మన్మథావస్థ ఏమిటి? అని మనస్సులో అనుకుం నుజాత.
“స్వరేంద్రియ రక్షణి — యవ్వన సంరక్షి — అనే కవలమందుని నేను కనిపెట్టాను. మందు వాడితే మీ వారు చాకులా తయారు అ సారు. దీని ఖరీదు కిలో నూట పదహారు రూ యలు...”
“అంత డబ్బు తేలేదు... మళ్ళీ వచ్చి తీసుక టాం.” అంటూ నుజాత కుర్చీలోంచి లేచిం * * *
నుజాతా, సుందరం ఇంటికి వెళ్ళేసరికి శ్రీమ వివరి మీదో అరుస్తున్నాడు. ఆ ఆగంతుకు తన చేతి సంచీ తీసుకుని రోడ్డు ము పట్టాడు.
“బావా! మీరెక్కడికి వెళ్ళారు? నాకు పి ఎక్కెట్టుగా ఉంది. ఇందాక మీ స్నేహితుం వచ్చాడు. నీ పలవరింతలకి కారణం పేకాటల

నీకు లైఫ్ కార్డు రాగానే వచ్చింది... వచ్చింది... అని సంబరపడే వాడివిట. నీకు కావలసిన ముక్క ఇంకోడు తీసుకుంటే పోయింది. పోయింది అనే వాడివిట. ఎవరైనా మో చూపిస్తే ఏడు మొహంతో అయిపోయింది... అయిపోయింది అనే వాడివిట.. ఇంకోడు వచ్చాడు—వాడు కొలిగ్ట. నీకు ప్రమోషన్ రావడం, పోవడం వచ్చింది, పోయింది, అయిపోయింది కథలా చెప్పాడు వాడి సోది విన లేక వచ్చాను. మీ కళ్ళముందు వెళ్ళినవాడు నీ కోసం తలనూనె తయారు చేశాడుట. అది రాసుకుంటే తల చల్లబడి కలలు రావుట. కలవరింతలు రావుట. ఒక బాటిల్ కొనమని ఒకటే గోల— అసలింతకీ 'మిర్రెక్కిడికి వెళ్ళారు' అన్నాడు. శ్రీహరి.

“ఎక్కడికి వెళ్తేనేం అన్నయ్యా... మీ బావ గార్ని మరిడయ్య దగ్గరికి తీసుకువెళ్తే మంచిది. వారికి వట్టిన గాలి ధూళి వదలగొట్టాడు.”

“అక్కడికి ఎందుకే పిచ్చిమొద్దా... సైకి యాట్రీస్తు దగ్గరికి తీసుకు వెళ్తే మంచిది.”

“ఆ పిచ్చి డాక్టరు దగ్గరికి ఎందుకు అన్నయ్యా!”

“ఆ భూత వైద్యుడు దగ్గరికి ఎందుకు?”

“అరడజను నిమ్మకాయలు కోసి వేవమండ తో మంత్రాస్తే మీ బావగారి గాలి ధూళి ఎగిరి పోతాయి.”

“రెండు షాకులు ఇప్పిస్తే బావ షార్పుగా తయారవుతాడు.”

“వేవమండల వైద్యం మంచిది.”

“కరెంట్ షాకు మంచిది.”

“బావా... భార్యమణి! ఆగండి ... ఈ పది గంటల శిక్ష నాకు చాలు., ఒకసారి నా ఖర్మకాలి, 'వచ్చింది... పోయింది... అయిపోయింది.' అని కలవరించాను. ఆ తరవాత ఏదో తెలిసి ఉండే కంతో ఉక్రోశంతోను నుజాని రెచ్చగొట్టాలని కలవరించినట్లు నటించాను”

“నటించావా? ఎందుకు?”

“ఎందుకంటే ఏమి చెప్పను? నా కడుపుతో బాధ తెలుసు కోవాలంటే నాలుగు రోజుల క్రితం జరిగిన సంఘటనలు చెప్పాను. సావధానంగా వినండి. బస్ స్టాప్ లో నించుని సీటీ బస్ కోసం అరగంట సేపు వెయిట్ చేసిన తరవాత బస్ సైట్ కాగానే వచ్చింది... వచ్చింది... అనుకున్నాను. ఈరోజు ఆఫీస్ కి కర్రకుట్టైంకి వెళ్ళవచ్చు అనుకున్నాను కాని అది స్టేజిలో ఆగకుండా అరఫర్లాంగ్ దూరంలో ఆగింది. దాని కోసం పరుగెత్తి అందుకునే లోగా అది పోయింది. పోయింది... పోయింది అను కున్నాను. అంతలో అది అనుకోకుండా వంద గజాల దూరంలో ఆగింది. బహుశా డ్రైవర్ బావమరిదో, కండక్టర్ కో—సన్ ఇల్లానో దారికి అడ్డం వచ్చి ఉంటారనుకుంటూ పరుగెత్తి బస్ ని అందు కున్నాను. బస్ చెడిపోయింది. దిగండి అన్నాడు కండక్టర్. అయిపోయింది... అయిపోయింది... నా పని అయిపోయింది... ఈ రోజు ఆఫీసుకి వెళ్ళలేను. పోని పంచదార తెద్దామని వెళ్ళాను. షాపు ముందు పెద్ద క్యూ. 'పంచదార వచ్చిందా?' అన్నాను. వచ్చింది అన్నారు అంతా ముక్తకంఠంతో.

హైదరాబాదు నగరంలోని విద్యాపీఠ ప్రైమరీ స్కూలులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమంలో భాగంగా ఆ పాఠశాల పిల్లలు పాన్సీ డ్రెస్ తో ప్రదర్శన ఇచ్చినప్పటి పోటో.

ఆనందంతో వచ్చింది... వచ్చింది అనుకుంటూ క్యూలో నించున్నాను ఇప్పటికీ 'అరవై కిలోలు పోయింది.' అన్నారు ఎవరో కాదు 'ఏబై అయిదే అన్నారు.. ఇంకోరు. ఏమిటి పోయింది అన్నాను అమాయకంగా. స్పెషల్ కోటా కింద పోతున్నది అన్నారని నా వంతు వచ్చేసరికి పంచదార అయి పోయింది. మళ్ళీకోటా పదిరోజులకు గాని రాదు... అయిపోయింది పోయింది విసుగుపటి ఇంటి దగ్గరికి వెళ్ళాను. ఇంటిముందు కపంపు దగ్గర ఆరు భాగాల వాళ్ళు సామూహికంగా తపస్సు చేస్తున్నారు. వచ్చింది... వచ్చింది... అని అరిచింది మీ చెల్లెలు. నీళ్ళ రెండు మూడు భాగాల వాళ్ళు పలు కోగానే పంపుపోయింది. పోయింది. పోయింది.. అను

కుంటూ మీ చెల్లెలు పక్క సందులో శాస్త్రి గారింట్లో బావిసీళ్ళు తెన్నూ” అయిపోయింది పోయింది. అయిపోయింది నాపని... కొంచెం బిందె ఎత్తుకోండి అంది... కంట్రోల్ క్లాత్ వచ్చింది... వచ్చింది అనుకోవడం... నేనే వెళ్ళేసరికి అయి పోయింది. అనుకోవడం... అలాగే పిల్లల నోట్లు పుస్తకాలు... కరువు రోజుల్లో కిరసనాయిలు... ఈ వచ్చింది... పోయింది.. అయిపోయింది... మాటలతో నాకు పిచ్చి ఎక్కింది. 'మొదటిరోజున నిజంగా నేను కలవరించి ఉండవచ్చు. ఆ తరవాత మాత్రం ఏదో తెలిసి ఉక్రోశంతో అసమర్థతతో కలవరించాను. నాకు వేవమండల వైద్యం కరెంట్ షాక్ లు అవసరం లేదు—”